

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Til fru Birthe Hansen vil jeg sige, at naturligvis kan det være vanskeligt at vurdere en model, jeg hører beskrevet her fra talerstolen, og det er da muligt, at jeg vil ændre opfattelse af den.

Men fru Birthe Hansen kan vel ikke nægte, at skal der 250 mill. kr., eller hvad det nu bliver, ind i statspenge, så kræver det administration, det kræver aflæggelse af regnskab, og det kræver kontrol og alt muligt andet, og det i sig selv synes jeg ikke er godt.

Men lad os nu se forslaget. Jeg er sikker på, at jeg vil være modstander af det, også når jeg har læst det, men det er muligt, at min motivering vil være en anden.

Jeg er lidt bedrøvet over, at hr. Tastesen kan stå og få sig selv til at fremstille det, som om det, regeringspartierne ønsker, er, at nu skal den borgerlige presse sætte sig på alt det her. Jeg synes, det er fantastisk i betragtning af den udvikling, vi har set i forsøgsordningen. Hvem er det, der må melde pas den 1. april? Jeg ved ikke, om det er Dan-TV eller A-pressen, eller hvad de nu hedder alle sammen rundt omkring. Det er muligt, at man efterhånden ikke synes om at drive disse projekter. O.k., det skal jeg ikke blande mig i. De finansielle problemer ligger helt andre steder.

Var det egentlig urimeligt, hvis vi var nogle, der følte, at vi kunne trænge til et modspil over for den kæde af TV-stationer, som jeg synes skal være der? Jeg synes ikke, den skal være der som en kæde, for det er i strid med loven. Lad os sige, at fagbevægelsen i de større byer vil lave en TV- eller en radiostation. Det er der da ingen der skal hindre den i. Men hvis man udelukker dagbladene, og hvis man udelukker reklamefinansiering, er der ingen, der kan tage den konkurrence op, og det tror jeg godt hr. Tastesen ved. Jeg siger ikke, det er hr. Tastesens mål, men jeg siger, at jeg tror godt hr. Tastesen ved, hvem der vil kunne komme til at lave ikke mindst lokal-TV bagefter, og det synes jeg ikke er rimeligt.

Jeg synes, det er helt rimeligt, at fagbevægelsen går ind, men jeg synes også, det ville være rimeligt, at der var andre, der fik en reel chance for at prøve.

Og stadig væk: det er lokalnævnene, der afgør, hvem der får sendetilladelse i lokalområderne, og hvis man synes, der er en for stærk dominans, og der er 2-3 andre ansøgere, så forpligter loven dem nærmest til at tage hensyn til disse 2-3 andre projekter, fordi man skal varetage opgaverne således, at der bliver en alsidig programvirksomhed. Det betyder, at man ikke kan udelade 6-7 andre og alene satse på én. Så må de dele sendetid eller ro, eller hvad man vil kalde det.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Det kulturpolitiske og mediepolitiske syn, vi har i denne sammenhæng, har ikke specielt noget at gøre med, hvem der får sendetilladelse fra den 1. april 1986, for selvfølgelig skal loven indrettes sådan, at man behandler alle lige for loven.

Det, vi opponerer mod i forbindelse med dagbladene, er, at man på baggrund af den monopolstilling, der findes i den skrevne presse, får en forstærket mulighed. Det kan da godt være, at der kan være et enkelt sted, hvor det er den socialdemokratiske presse, der har denne mulighed; det er ikke det, der er det afgørende. Det afgørende er, at man er lige for loven, og vores udgangspunkt er, at man må måle fagbevægelsens penge, for så vidt det er dem, der kommer ind i billedet, over for arbejdsgivernes, erhvervslivets, penge - hvis det er den målestok, vi skal ind på.

Ved lovens bestemmelser om, at der skal være et flertal i bestyrelsen af lokale folk, som bor i lokalområdet, sikrer vi i øvrigt noget, som i denne sammenhæng er særdeles væsentligt, nemlig at det er decentralistisk. Det er lokale beslutningsprocesser, der skal bestemme, hvordan programindholdet, programpolitikken, skal være, og det er noget kulturpolitisk, mediepolitisk, meget afgørende i denne sammenhæng.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg synes, man må medgive hr. Tastesen, at han taler med en betydelig erfaring i denne sag med hensyn til, hvad der kan ske, når dagblade kommer til at bestemme over en lokalradio. Så vidt jeg har forstået, er det gået sådan, at den erfaring, hr. Tastesen har fået i den sammenhæng, nu har udmøntet sig i, at det aldrig mere skal kunne ske, at et